

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31S/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200067
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5020200067.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členiek senátu JUDr. Martiny Brniakovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa spravodajkyňa), v právnej veci žalobcu: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. P. D. č. X/X, XXX XX Q., zastúpený JUDr. Mariánom Ďuranom, advokátom so sídlom P. 6, XXX XX S., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Račianska 1523/71, 810 05 Bratislava, Kancelária Žilina P. O. Hviezdoslava 6, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaZA/4314/2020 zo dňa 28.01.2020, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Žiline žalobu zamietá.
- II. Žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Centrum právnej pomoci rozhodnutím č. KaZA/4314/2020 zo dňa 28.01.2020 ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) rozhodol podľa ustanovenia § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi tak, že nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 14.01.2020 bola Centru právnej pomoci Kancelária Žilina doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci vo veci odvolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/169/2013 zo dňa 08.12.2015. Na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti svojho nároku žalobca predložil fotokópie nasledovných dokumentov: rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/169/2013-68 zo dňa 08.12.2015 a exekučný príkaz 90 EX 114/18 zo dňa 25.06.2019. Žalovaný pri rozhodovaní tiež vychádzal z rozhodnutia Centra o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci číslo spisu KaZA/26011/2018 zo dňa 25.09.2018 v právnej veci o zrušenie doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súdnych rozhodnutí v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 13C/169/2013, z vyjadrenia JUDr. Y. o ukončení konaní pred Okresným súdom Žilina (sp. zn. 14C/39/2017) a pred Krajským súdom v Žiline (sp. zn. 5Co/67/2018) vo veci zrušenia doložky právoplatnosti so záverom, že doložka právoplatnosti je na predmetných súdnych rozhodnutiach vyznačená správne, ako aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 327/2019-12 zo dňa 20.08.2019. Z predložených dokumentov je zrejmé, že žalobca žiadal o právnu pomoc vo veci odvolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/169/2013 zo dňa 08.12.2015, pretože doteraz mu nebol doručený, a tak lehota na podanie odvolania ešte neuplynula. Žalobca požiadal Centrum právnej pomoci o právnu pomoc vo veci zrušenia doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súdnych rozhodnutí v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 13C/169/2013. Centrum vyhovel jeho žiadosti a vydalo rozhodnutie o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci dňa 25.09.2018. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.10.2018. V uvedenej právnej veci rozhodoval na prvom stupni Okresný súd Žilina (sp. zn. 14C/39/2017), ktorý rozhodol, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/169/2013-68 zo dňa 08.12.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2016. Uvedené

potvrdil aj Krajský súd v Žiline svojim rozhodnutím sp. zn. 5Co/67/2018 zo dňa 29.03.2018. Žalobca podal ústavnú sťažnosť, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 13C/169/2013. Z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR vyplýva, že keďže ústavná sťažnosť obsahovala minimálnu argumentáciu sťažovateľa, ústavný súd požiadal o stanovisko okresný súd. Okrem iného sa okresný súd vyjadril, že o doručovaní náhradným spôsobom sa žalobca dozvedel minimálne dňa 30.06.2016, keď bol študovať spis. Rovnako podával aj mimoriadny opravný prostriedok, návrh na obnovu konania na Okresný súd Žilina dňa 20.09.2017. Ústavný súd SR sťažnosť žalobcu odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Žalovaný konštatoval, že jediná možnosť, kedy by žalobca mohol podať odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/169/2013, by bolo v prípade zrušenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Prvostupňový ako aj odvolací súd nevyhoveli žalobe žalobcu o zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Žalobca nebol úspešný ani pri podaní ústavnej sťažnosti. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na Centrum právnej pomoci, sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu [§ 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z.]. Zákonná lehota 15 dní na podanie odvolania proti spornému rozsudku žalobcovi uplynula dňa 18.03.2016. Vzhľadom na to, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, žalovaný rozhodol tak, že mu požadovaný nárok nepriznáva.

2. Proti rozhodnutiu správneho orgánu podal žalobca v zákonnej lehote (§ 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z.) správnu žalobu, ktorou sa domáhal priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci. Uviedol, že Centrum právnej pomoci absolútne nepozná trestnoprávnu skutočnosť a civilnoprávnu skutočnosť nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Žilina zo dňa 08.06.2015, čo bolo dôvodom na to, že mu do dnešného dňa a ani nikdy predtým nebol doručený rozsudok sp. zn. 13C/169/2013. V čase vyhotovenia tohto rozsudku mal byť rozsudok doručený podľa § 45 ods. 1 a 2, § 46 ods. 1 a 2, § 47 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca ani jeho advokát, ktorý mu bol pridelený Centrom právnej pomoci, sa nestotožňujú s následnými rozhodnutiami súdov. Okresný súd Žilina mal totiž adresu na doručovanie žalobcovi. V súvislosti s uvedeným odkázal na list zo súdneho spisu sp. zn. 13C/169/2013 s presnými adresami, kde sa nachádza, kde má trvalý pobyt a korešpondenčnú adresu. Žalobca žiadal preskúmať situáciu pred vynesením nezákonného rozhodnutia Okresným súdom Žilina zo dňa 08.06.2015, v dôsledku čoho mu nebol doručený rozsudok, a preto mu ani nikdy nemohla uplynúť lehota na odvolanie proti tomuto rozsudku. Obdobný názor ako žalobca zastával aj jeho vtedajší advokát JUDr. I. Y..

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe navrhol túto v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí a dôvodoch v ňom uvedených. Žalovaný postupoval podľa zákona č. 327/2005 Z. z. v nadväznosti na ustanovenia Správneho poriadku a po preskúmaní zákonných podmienok dospel k záveru, že žalobca vo veci, v ktorej sa obrátil na Centrum, nespĺňa podmienku na poskytnutie právnej pomoci, pričom túto skutočnosť v rozhodnutí aj riadne odôvodnil. K žiadosti žalobcu, aby súd skúmal situáciu pred vynesením dotknutého rozhodnutia Okresného súdu Žilina, žalovaný uviedol, že v zmysle § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že správny súd nemá skúmať procesné úkony súdov, dokazovanie pred prvostupňovým súdom, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, v tomto prípade rozhodnutie KaZA/4314/2020 zo dňa 28.01.2020. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovi ako žiadateľovi o poskytnutie právnej pomoci, ktorý sa nachádza v materiálnej núdzi, vyhovel, a to vo veci zrušenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti k predmetnému rozhodnutiu. Keďže v konaní nebol úspešný ani na prvom ani na druhom stupni, žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti. Aj táto jeho sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky prostredníctvom advokáta určeného Centrom právnej pomoci bola aj z dôvodu minimálnej argumentácie advokáta odmietnutá ako neopodstatnená. Z uvedeného konania a rozhodovania žalovaného vo veciach žalobcu vyplýva, že žalovaný nebránil prístupu k spravodlivosti žalobcu v materiálnej núdzi. No v prípade, ak súdy vo veciach žalobcu rozhodovali trikrát a zakaždým neúspešne pre žalobcu, žalovaný ako správny orgán posúdil vec, s ktorou sa žalobca obrátil na Centrum právnej pomoci, ako zrejme bezúspešnú. Žalovaný pri rozhodovaní o poskytnutí právnej pomoci postupuje tak, aby odbremenil súdy od nedôvodných súdnych konaní.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrúva na žalobnom návrhu a trvá na požiadavke na nariadenie pojednávania. Uviedol, že dňa 28.02.2020 bolo vydané uznesenie vyšetrovateľa, z ktorého vyplýva, že jeho oznámenie sa netýka spáchania trestného činu. Robí všetko pre to, aby sa v danej veci dosiahla náprava a aby mu bol riadne doručený rozsudok a aby bol prítomný na pojednávaní, tak ako to žiadal v celom prípade vedenom pod spisovou značkou 13C/169/2013. Žalobcu nezaujímalo vyjadrenie žalovaného, že v danej veci mu už bol trikrát pridelený advokát. Sudkyňa okresného súdu konala v rozpore so zákonom, čo potvrdzujú dôkazy predložené v konaní. Centrum právnej pomoci nemôže dopredu vedieť, že spor je bezúspešný.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu ďalej uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí a dôvodoch v ňom uvedených, ako aj na svojom vyjadrení k žalobe žalobcu. Úlohou Centra právnej pomoci ako štátnej rozpočtovej organizácie je totiž zlepšiť prístup k spravodlivosti pre ľudí v materiálnej núdzi. Centrum posudzuje v prvom rade, či žiadateľ spĺňa podmienky nároku na právnu pomoc. Až následne je možné poskytnúť komplexnú právnu pomoc, či už vo forme právneho poradenstva alebo vo forme zastupovania pred súdom právnikom Centra alebo určeným advokátom. Z toho vyplýva, že Centrum je pri poskytnutí právnej pomoci limitované zákonnými ustanoveniami. Jednou zo zákonných podmienok na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci je podmienka vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. Všeobecne platí, že o bezúspešnosť sporu ide len vtedy, ak po posúdení veci Centrom pri všetkej opatrnosti a po zohľadnení všetkých okolností právnej veci Centrum jednoznačne zistilo, že návrhu žalobcu vo veci samej nemôže vyhovieť. Vo vzťahu k pojmu „zrejma bezúspešnosť“ žalovaný odkázal na obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012, z ktorého okrem iného vyplýva, že za účelom odbremenenia súdov od tzv. šikanózných a bagatelných návrhov zákon č. 327/2005 Z. z. ustanovením § 8 zveril Centru právnej pomoci právomoc tieto návrhy „eliminovať“ v podobe vydávaní negatívnych rozhodnutí o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, a to z dôvodu nesplnenia jednej z kumulatívnych podmienok priznania tohto nároku. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/249/2015 zo dňa 23.06.2016 vyplýva oprávnenie žalovaného skúmať, či v konkrétnom prípade nejde o zneužitie práva, resp. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napríklad ak došlo k zániku práva uplynutím času, alebo ak je v dôkaznej núdzi. V prípade žalobcu ide o skutkovo a právne totožnú vec, o ktorej rozhodoval súd na prvej inštancii, na druhej inštancii a ešte sa žalobca domáhal svojich práv aj na Ústavnom súde SR. V každom prípade žalobca nebol s uplatnením svojho nároku úspešný.

6. Krajský súd, ako správny súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v zmysle § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1, § 183 SSP) a dospel k záveru, že žalobu je potrebné ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 190 SSP zamietnuť vychádzajúc z nasledovných úvah.

7. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

8. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

9. Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci je otázka posúdenia, či v danej veci možno vo vzťahu k žalobcovi konštatovať zrejmu bezúspešnosť sporu [§ 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z.], ktorá vylučuje žalobcu z poskytnutia právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. Pojem zrejmej bezúspešnosti v spore bol v našom právnom poriadku pôvodne obsiahnutý len v § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti s posudzovaním žiadosti účastníka konania o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, keď uvedený procesný predpis pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov vylučoval zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Občiansky súdny poriadok však konkrétne neupravoval, čo je potrebné pod týmto pojmom rozumieť. Zákon č. 327/2005 Z. z. demonštratívne uvádza, na čo je potrebné prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu (§ 8

zákona č. 327/2005 Z. z.). Pri aplikácii § 138 Občianskeho súdneho poriadku všeobecné súdy judikovali, že o zrejmu bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené.

10. Krajský súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/249/2015, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky zvyrazňuje skutočnosť, že „pre naplnenie požiadavky § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama osebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.“ (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky argumentuje i v iných rozhodnutiach, napr. sp. zn. 2Sžo/100/2014, sp. zn. 5Sžo/14/2014). Správny orgán teda nemá prejedikovať výsledok konania z vecnej stránky, ale len formálne preskúmať odôvodnenosť návrhu žiadateľa.

11. „Zrejma bezúspešnosť sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. predstavuje technický pojem výlučne pre účely tohto konania, ktorý nemôže prejedikovať konanie vedené na súde. Definícia tohto pojmu je demonštratívne vymedzená pojmom „najmä“ a naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého žalovaný pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom due diligence (pri obvyklej opatrnosti) neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha žalovaného (diskrečná právomoc správneho orgánu). Súd pri prieskume zákonnosti neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 27 ods. 3 SSP). Správne uváženie je svojou podstatou možnosťou správneho orgánu vybrať pri rozhodovaní jedno z viacerých dovolených riešení, na ktorom potom spočíva preskúmané rozhodnutie. V takých prípadoch, v ktorých správny orgán „môže“ alebo „nemôže“, a v podobne vyjadrených situáciách („najmä“) je správny súd oprávnený preskúmať len to, či došlo k výberu z niektorých dovolených možností, ale výber sám zásadne prieskumu nepodlieha. Preskúmanie sa vykoná podľa kritérií, ktoré pre správne uváženie uvádza zákon a ktoré tvoria nevyhnutné východiská pre výsledok správneho uváženia premietnutý do rozhodnutia správneho orgánu. Vychádza sa nielen z týchto kritérií, ale aj z účelu zákona, ktorý tvorí významné interpretačné hľadisko.

12. Základom žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci adresovanej žalovanému bolo tvrdenie o nevyhnutnosti iniciovania odvolacieho konania proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/169/2013 zo dňa 08.12.2015 z dôvodu, že dané rozhodnutie nebolo doposiaľ žalobcovi doručené, a tak lehota na podanie odvolania ešte neuplynula.

13. Z obsahu uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 327/2019-12 zo dňa 20.08.2019 mal správny súd zistené, že žalobca podanou ústavnou sťažnosťou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/169/2013. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplývalo, že žalobca figuroval v pozícii žalovaného v konaní, predmetom ktorého bol nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom v sume 1.575,- eur. Dotknuté konanie sa začalo podaním žaloby na okresnom súde dňa 04.06.2013. Žalobca uvádzal, že proti platobnému rozkazu č. k. 13C/169/2013-13 z 18.02.2014 podal v zákonom stanovenej lehote odpor, avšak dodnes mu nebolo zo strany okresného súdu doručené žiadne predvolanie na pojednávanie a ani rozhodnutie vo veci samej, hoci sa na svojej korešpondenčnej adrese zdržiaval a zásielky riadne preberal. Podľa jeho tvrdení napadnuté konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené, a to ani po viac ako šiestich rokoch od začatia konania. Ústavný súd konštatoval, že z procesných úkonov okresného súdu v napadnutom konaní vyplýva, že tento opakovane zisťoval pobyt žalobcu so záverom, že na adrese trvalého pobytu sa tento nezdržiava. Následne okresný súd postupoval aktívne a poučil žalobcu o jeho možnosti požiadať o ustanovenie advokáta (poučenie z 12.08.2014, úradný záznam zo 17.10.2014 o neevidovaní žiadosti Q. D. - Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina). Okresný súd v dotknutom konaní pokračoval vydaním uznesenia č. k. 13C/169/2013-54 z 08.06.2015, ktorým rozhodol, že žalobcovi budú doručované zásielky uložením v súdnom spise v zmysle § 48 ods. 4 v tom čase účinného Občianskeho súdneho poriadku. V napadnutom konaní boli riadne nariadené a uskutočnené dve pojednávania (06.10.2015 a 08.12.2015) a vo veci bol 08.12.2015 vyhlásený rozsudok. Napadnuté konanie v čase podania ústavnej sťažnosti bolo právoplatne skončené, keďže rozsudok okresného súdu č. k. 13C/169/2013-68 z 08.12.2015 nadobudol právoplatnosť 03.03.2016, pričom žalobca mal o tejto skutočnosti vedomosť minimálne od 30.06.2016,

čo nesporne preukazuje úradný záznam o nahliadnutí do súdneho spisu. Ústavný súd SR konštatoval, že ústavná sťažnosť žalobcu v čase jeho rozhodovania je zjavne neopodstatnená, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) Zákona o ústavnom súde.

14. Je zrejmé, že Ústavný súd SR sa pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti žalobcu zaoberal namietanou otázkou prietáhov v konaní, ktoré v danom konaní nezistil, keď posudzoval aj jednotlivé procesné úkony okresného súdu v konaní, ktorého ukončenie bolo rozporované žalobcom. Pokiaľ najvyššia inštancia ochrany ústavnosti nezistila žiadne procesné pochybenia, ktoré vzniesol žalobca v aktuálnom konaní a pokiaľ sa ústavný súd zároveň zaoberal aj otázkou jednotlivých procesných úkonov vedúcich k právoplatnému ukončeniu daného konania, potom nevidel správny súd dôvod akokoľvek prehodnocovať dané závery. Rozhodnutie ústavného súdu definuje súdne konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod p. zn. 13C/169/2013 ako právoplatne skončené, z ktorého dôvodu treba požiadať žalobcu na poskytnutie právnej pomoci za účelom podania odvolania proti právoplatnému rozhodnutiu za neopodstatnenú. Vyhovením takejto žiadosti by žalovaný poskytol právnu pomoc v spore, ktorý je pre žalobcu zjavne bezúspešný.

15. Správny súd zamietol návrh na výsluch JUDr. Y., ktorého stanovisko by nemohlo zmeniť závery zistené z rozhodnutia Ústavného súdu SR (odsek 13 tohto rozsudku) a na ktoré nadviazal aj názor krajského súdu pri preskúmaní dôvodnosti žaloby.

16. Napokon treba len stručne dodať, že argumentácia zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 24.05.2022 o neprípustnosti osobitného preskúmania doložky právoplatnosti a vykonateľnosti ako administratívnych úkonov je plne opodstatnená, avšak nemala súvis s otázkami, ktoré boli pre rozhodnutie aktuálnej veci kľúčové.

17. Žaloba bola zamietnutá, preto je účastníkom v tomto konaní úspešným v celom rozsahu žalovaný. O náhrade trov konania žalobcu rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. O náhrade trov konania žalovaného rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a contrario z dôvodu ich neuplatnenia.

18. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (439, 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.